

ב"ה

תשורה

משמחת נישואין של

יהושע פישל ושטערנא שרה שיחיו ראזענשטיין

יום א' פ' ויקרא, כ"ח אדר אור לער"ח ניסן ה'תשס"ד

*Wedding Celebration of
Shua & Shterna Sara Rosenstein
Sunday, March 21, 2004*

לזכרון טוב ליום כלולת צאצאינו שיחיו, החתן הרה"ת יהושע פישל שי עביג הכלה מרת שטערנא שרה תחי ראָזענשטיין, הננו בזה לכבד את הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק, ב"תשורה" זו, הכוללת:

- (א) מכתבי רבינו להורי הכלה שיחיו – (1 בקשר עם חתונתם, 2 בקשר עם לידת בתם הכלה תחי.
- (ב) מכתבי רבינו להורי החתן שיחיו – (1 בקשר עם לידת החתן שיחי, 2 בקשר עם הגיעו לגיל תספורת, 3) מכתב המזכירות (באנגלית, בחתימת הרה"ח ר' ניסן ע"ה מינדעל) לאם החתן שתחי.
- (ג) דברי הרבי ב"יחידות" להורי הכלה שיחיו (ביום ב' פי שלח, י"ג סיון ה'תשמ"א) בקשר עם חתונתם³, כפי שנרשמו בשעתם מסרט-הקלטה.
- (ד) כרסת (מאוסף הכרטיסיות שהוכן – על-פי הוראת הרבי בשנת תשכ"ג - עבור "ספר חסידים") שבה מופיעים שמות זקני הכלה, ובתחתית הכרסת רשום בגוף כתב-יד-קודש כ"ק אדמו"ר ז"ע: "חתן ליבעראָוו" (היינו שאבי-זקני של הכלה הוא חתנו של הרה"ח הרה"ת ר' סעדי ע"ה ליבעראָוו).
- (ה) צילום גוף כתב-יד-קודש כ"ק אדמו"ר ז"ע – מכתב כללי לראש-חודש ניסן ה'תשמ"א⁴ (שזכה אבי הכלה זכות רבה ונפלאה להיות בין המתעסקים בהכנת המכתבים הכלליים לדפוס בשנים תשל"ו-תש"א).
- [צילום הכתב-יד-קודש כולל: 1) הגהה האי על המכתב המתוקתק (שהוכן ע"י המזכיר הרה"ח ר' ניסן ע"ה מינדעל, ע"פ כתי"ק או ע"פ מה שהכתיב לו הרבי). 2) הגהות הרבי על ההערות ומראי-מקומות המתוקתקים. 3) הגהה האחרונה⁵ על המכתב כפי שהוכן לחתימת יד-קדשו⁶. 4) הגהות הרבי על המכתב בתרגום ללה"ק].
- (ו) פתקא-הערה שכתב אבי הכלה להרבי (על המדובר בהתועדות דאור לט"ו באב ה'תשמ"ג⁷), שעלי רשם הרבי "נת' ות"ח".
- (ז) "פתח-דבר" לקונטרס ב' ניסן ה'תשמ"ט⁸, ועליו מענה בגוף כתי"ק הרבי.

כל הצילומים הוקטנו מגודלם המקורי.

ואנו תפלה, שבמהרה בימינו ממש נזכה לשמוע בערי יהודה ובחוצות ירושלים קול ששון וקול שמחה וגוי, כי תקויים ברכת כ"ק אדמו"ר ז"ע בסיום וחזרת מכתב הני"ל: "במהרה בימינו ממש מקבל זיין פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה", ומלכנו בראשנו.

בשם המשפחות

צבי הירש ואיטא לאה נאטיק

ראובן קהת ולאה מרים ראָזענשטיין

יום הבהיר, כ"ה אדר ה'תשמ"ד
 ק"ג שנה להולדת הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא נ"ע ז"ע
 קראון הייטס, ברוקלין, נ.י. "כאן צוה ה' את הברכה"
 מאת ואחת שנה להולדת כ"ק אדמו"ר ז"ע

- (1) כמנהג אנוש שיחיו בזמן האחרון, מיוסד על הנהגת כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ ני"ע בחתונת בתו הרבנית הצדקנית מרת חי' מושקא ני"ע ז"ע עם כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו זצוקלה"ה נבגי"מ ז"ע.
- (2) יום נישואי כ"ק הרה"ג והרה"ח וכיו המקובל מוהר"ר לוי יצחק ז"ל ני"ע שניאורסאהן, אביו של כ"ק אדמו"ר ז"ע.
- (3) ביום א' פי חוקת, כ"ו סיון ה'תשמ"א.
- (4) המכתב בשלימותו, לאחר כל ההגהות וכיו נדפס בהוספות ללקוטי שיחות חלק כב ע' 243 ואילך; הגשי"פ עם לקוטי טעמים, מנהגים וביאורים – קה"ת תשמ"ו ואילך – ע' תשי ואילך. התרגום בלה"ק – ב"תורת מנחם – אגרות מלך" ח"ב ע' קצ ואילך.
- (5) מלבד ההגהה הנוספת על המכתב כפי שנדפס לאחר זה (ביחד עם המכתב ד"י"א ניסן ה'תשמ"א) בקונטרס לקוטי שיחות "מכתבים כללים לחה"פ תשמ"א", שיצא לאור לקראת (ימים האחרונים ד)חג הפסח.
- (6) באותן שנים היו המכתבים-הכלליים עדיין מתפרסמים (לראשונה) כפי שהם מתוקתקים במכונת כתיבה ("טייפרייטער" בלע"ז), לא באותיות דפוס (סדר; "טייפסטעינג" בלע"ז).
- (7) בכיבור סיום מסי' תענית (דירושלמי ובבלי): לא היו ימים טובים לישראל חמשה עשר באב וכיום הכפורים, שבהן בנות ירושלים (וי"ג בנות ישראל) יוצאות כיו וחולות בכרמים, ומה היו אומרות, בחור שא נא עיניך וכו' – השי"ך לענין שידוכין ונישואין. על-פי הוראת הרבי הוכנה שיחה זו תיכף להגהה, ויצאה לאור לקראת שבת קודש הסמוכה (פי' עקב). נדפסה לאחר-זמן בלקו"ש חכ"ד שיחה ב' לחמשה עשר באב (ע' 57 ואילך). – תוכן הערת אבי-הכלה נעתק בלקו"ש שם הע' 15.
- (8) נדפס לאחר ב' בחמ"ט מלוקט ח"ג ע' צא ואילך; "תורת-מנחם – סה"מ מלוקט" (על סדר חדשי השנה) ח"ג ע' קכב ואילך.

רוזנשטיין - בופולו

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מחם מענדל שניאורסאהו
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, סז' סיון תשמ"א
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' ראובן קהת שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אשר נולד להם בן למזל טוב,

הנה יה"ר מהשי"ת שיכניסוהו לבריתו של אברהם אבינו, וכשם שיכניסוהו לברית כן יכניסוהו לתורה ולחופה ולמעשים טובים, ויגדלו ביחד עם זוג' תי' מתוך הרחבה.

בברכה מזל טוב
[Handwritten signature]

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מחם מענדל שניאורסאהו
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.

ב"ה, י"ז סיון תשד"מ
ברוקלין, נ.י.

הו"ח אי"א נו"נ וכו'
מוה' ראובן קהת שי'

שלום וברכה!

במענה על ההודעה אודות יום הולדת השלישי של בנם יהושע פישל שי', הנה מועתק לקמן חלק ממכתב כ"יק מו"ח אדמו"ר צוקלה"ה נבג"מ זי"ע בנוגע למנהגי ישראל בזה. ויה"ר מהשי"ת שיגדלו ביחד עם זוג' תי' לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

בברכה
[Handwritten signature]

וז"ל כ"יק מו"ח אדמו"ר.

..... ובדבר גזיזת השערות -אפשערעניש- הוא דבר גדול במנהג ישראל ועיקרו הוא בהחינוך דהשארת פיאות הראש, ומיום הגזיזה והנחת הפיאות של הראש, נהגו להדר להרגיל את התינוק בענין נשיאת ט"ק וברכות השחר וברכת המזון וק"ש של המטה. והשי"ת חגי' בעזרם שיגדלוהו לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך פרנסה בהרחבה ובמנוחת הדעת בגשמיות וברוחניות.

תשורה משמחת נישואין

בס"ד. יחידות החתן הח' צבי הירש שיחי' נאטיק עב"ג הכלה
מ' איטע לאה תחי' שוחאט אצל כ"ק אדמו"ר שליט"א -
יום ב' פ' שלח, י"ג סיון ה'תשמ"א 10:45.

דער אויבערשטער זאל אייך בענטשן און מצליח זיין,
יעדערן פון אייך און ביידן צוזאמען, סיי בגשמיות סיי
ברוחניות,

ובנקודה הפנימית - פארענדיקן די הכנות צו דער
חתונה אין א גוטן אופן און אין א הצלחה'דיקן אופן און
אין א חסידישן אופן,

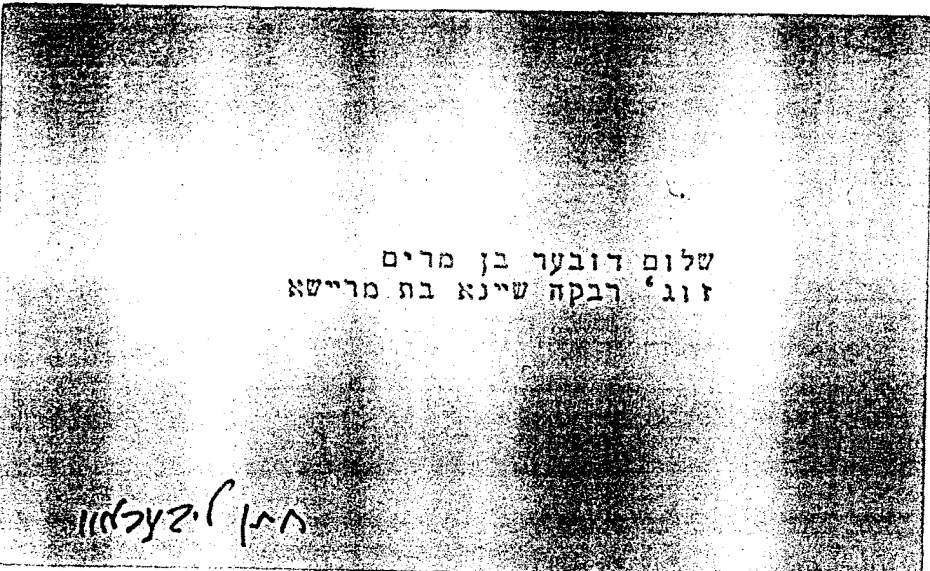
און זאל זיין די חתונה בשעה טובה ומוצלחת, און
מאכן ליכטיק און ווארעט ארום זיך דורך פארשפרייטן "נר
מצוה ותורה אור",

און דאס זאל נאך מוסיף זיין בברכת ה' - זאל זיין
א בנין עדי עד על יסודי התורה והמצוה, זיין געבענטשט
בדור ישרים יבורך,

און ביז דער חתונה און נאך דער חתונה - גיין מחיל
אל חיל בכל עניני תורה ומצוותי'.

און איך וועל געבן יעדערן פון אייך צו א דאלאר,
און אין טאג פון דער חתונה וועט איר אים אפגעבן אינדערפרי
אויף צדקה (אדער דעם חילוף),

און דאס זאל נאכמער מוסיף זיין בברכת ה' בכל המצטרך.
כ"ק אדמו"ר שליט"א נתן להחן"כ דולר, ואמר: מ'זאל
הערן בשורות טובות.

שלום דובער בן מרים
זוג' רבקה שינא בת מרישא

אין ישיבת אור

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

1) דאזענשטיין
און ב'רוש
2) זעעווער
3) זעעווער און ר' אריה לייב (נבון) און

ב"ה, ראש חודש ניסן, ה'תשמ"א
ברוקלין, נ. י.

אל כל בני ובנות ישראל
בכל מקום שהם

ה' עליהם יהיו

שלום וברכה:

יעדער טאג פון יאר האט זיין באדייטונג, אבער עס זיינען פאראן סעג
וואס האבן א ספעציעלע באדייטונג צוליב וויכטיגע פאסירונגען אין יעדן
שרן אונזער פאלק וואס זיינען מיט זיי פארבונדן, און די זכרונות וואס
די דאזיגע סעג רופן ארויס פאדערן אן אפרוף אין יעדן איד אין מעשה
בפועל - נזכרים ונעשים. אזא ספעציעלער טאג איז ראש-חודש ניסן.

מא
3 זעעווער
זעעווער
און די

מא

צוויי (פאדינאלע) פאסירונגען זיינען פארגעקומען אין דעם טאג פון ראש-
חודש ניסן, וואס וועגן אויספירלעך דערציילט אין דער תורה: ^לאין און אגב
^דלמקראתיו און ^למפני עונתו ווען די אידן זיינען געווען
אין גלות-מצרים, ^אזיינען אין דעם טאג אנגעזאגט געווארן ^החודש הזה
לכם ראש-חודשים (פרשת החודש), צו אלעס ערשטן די ערשטע מצוה (קידוש
החודש) וואס דער אידישער פאלק, אלס פאלק, האט באקומען, און גלייכצייטיג,

מא
און די

מא
און די

די צווייטע פאסירונג אין פארגעקומען געווען און זיינען געווען
אידן זיינען ^גגעווען גלות מצרים און זיינען געווען און זיינען

סיני. אין דעם טאג פון ראש-חודש ניסן איז אויפגעשטעלט געווארן דער
משכן-מקדש אין זיין פולער קדושה און פראכט, און עס האבן זיך אנגעהויבן
אלע ענינים וואס זיינען געווען פארבונדן מיט דעם עבודת בכלל, און בפרט
די הקרבת הקבנות פון די צוועלף נשיאות פון פאלק, יעדן טאג אינשיא
לכאש אלע זיינען זיינען זיינען זיינען זיינען זיינען זיינען זיינען זיינען
אויך די ענינים - סיי בנוגע הקמת המשכן און סיי בנוגע די קרבנות פון
די נשיאים - ווערן דערציילט אין דער תורה מיט גרויס אריכות, אונטער-

מא
און די

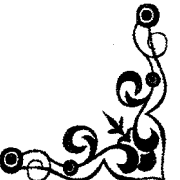
מא
און די

שטרייכנדיג דערמיט זייער וויכטיקייט.
די צוויי דערמאנטע פאסירונגען, כאטש, ווי געזאגט, זיי זיינען פארגע-
קומען אין צוויי באזונדערע צייטן און צוויי באזונדערע ערטער, וואס די איבערלעכע
ידי אבער ענג פארבונדן, אזוי אז זיי שאפן איין המשך, וואס די איבערלעכע
נקודה דערפון איז:

אז נאך זייענדיג אין גלות (מצרים) באקומען אידן דעם כח צו זייען פריי-
דורכדעם וואס דער אויבערשטער האט אידן געגעבן מצוה, וואס שאפן אן
אייביגען פארבונד צווישן אידן און דעם אויבערשטן, א פארבונד וואס שטעלט
זיי העכער איבער אלע פאלע מצרים וגבוליים פון וועלט; און דאס ווערט
פארעמטטיגט דורך ועשו לי מקדש ושכנתי בחוכם - אין דעם פשוטן
זיך פון די ווערטער און אויך אין זייער טימערן אינהאלט: אז יעדער איד
מאכט בא זיך און ארום זיך און "דירה" פאר דעם אויבערשטן, אזוי אז די ג-ט-
לעכע שכינה רוט אין יעדע אידישע הארץ און אין יעדע אידישע היים - אויך
אין דער צייט פון גלות, ווען מער גשמיות דיגער בית-המקדש איז (צייט-
ווייליג) ניט פאראן.

מא
און די

מא
און די

~~מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך - "מיר זיינען דיין פאלק
און די שאף פון דיין מיטערונג; דיר וועלן מיר דאנקען אידך אייביג
צו דור און דור וועלן מיר דערציילן דיין לובב"
אין דער גלילה קיאיזאלא אידן זיין פון איה צענדליג
בגאולה האמתית וחסימה, בימי באתן מארך מנצח, במחרה בנימינו אפך~~

בכבוד ובברכה להצלחה בכל האמור
ובברכה חג הפסח כשר ושמח

Tel. HYacinth 3-9250

Cables: LUBAVITCH NEWYORK

מזכירות

כ"ק אדמו"ר מנחם מענדל שליט"א שניאורסאהן

ליובאוויטש

SECRETARIAT of RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
the Lubavitcher Rabbi

770 EASTERN PARKWAY, BROOKLYN 13, N. Y.

By the Grace of G-d
17th of Menachem Av,
5741. Brooklyn, N. Y.

Mrs. Leah Rosenstein
1668 Glenmont Rd.
Cleveland Hts., Ohio 44118

Blessing and Greeting:

I am directed by the Rebbe ^{רמ"א}
to acknowledge receipt of your note and en-
closed photograph of your children.

The Rebbe ^{רמ"א} appreciates your
thoughtfulness and hopes you will continue to
have good news to report about yourself and
your husband and all the family, including
good news about your activities to spread
Yiddishkeit in an ever growing measure,
through showing a shining example as well as
by words coming from the heart.

With blessing,

Asaiah Rabinowitz
Secretary

ראש חודש ניסן: היום ימי החנוכה כראש הערב... ראש חודש ניסן: אותו יום נטל עשר עטרות (שבת פז, ס"ב וראה חוד"ה ע"פ

שם. חו"ש לפקודי מ סקי"ט. וש"ב) - הובא בפרש"י עה"ת ר"פ שמיני; נשא ז,

יב, שם... ובירושלמי שקלים בתחלתה שבו ביום נתרמה התרומה לקרבנות צבור (כולל-דאותו היום). וע"ד החסידות - ראה דרושי דא"ח עה"פ ויהי ביום השמיני. לקוטי לוי"צ לזח"ג ר"פ שמיני. והוא תחלת הנהגה נסית (עקידה פ' בא עה"פ החודש גו' (שער לה). הובא ונתבאר באוה"ח בראשית יח, ב ואילך. רד"ה החודש חרנ"ד, חרס"ו, חרע"ח (דפ' החודש). ועוד).

ניסן: שצירופו הוי' כסדרו (כתהאריז"ל בכ"מ. משנת חסידים מס' ניסן בתחלתה). וראה או"ת להה"מ בא ד"ה החודש הזה. וראה רד"ה החודש הזה חרכ"ז) וצע"ק למה דוקא בצירוף דניסן אין לערב כו' ואולי מפני שהוא שם כסדרו. ובד"ה החודש הזה אע"ר (ריש ע' סד): ועיקר ההמשכה הוא בחדש ניסן דהצירוף הוא ש' הוי' כסדרן והיינו אמיחית הגילוי דש' הוי' שם העצם. ובע' סה: דכשהגיע ניסן

היינו שכבר נמשך הגילוי מלמעלה בחי' הגילוי דעצמות או"ת.

יעדער טאג.. האט זיין באדייטונג אינהאלט און לערנונג: שהרי "כל יומא ויומא עביד עבידתי" - זח"ג צד, ב (וראה לקו"ש חי"ב ע' 100 הע' 38).

רסד, ב: מלמד שכל יום ויום יש לו כחו. זע"ה: וזהו שכל יום ויום יש לו כחו. זע"ה: וזהו שכל יום ויום יש לו כחו. זע"ה: וזהו שכל יום ויום יש לו כחו.

זכות ליום זכאי וכו' (תענית כט, א). וראה זח"א רד, א.

די זכרונות.. פאדערן אן אפרוף: ובלשון הכתוב בנוגע למצות תפילין (שהוקשה כל החורה כולה לתפילין - קידושין לה, א): לזכרון גו' למען תהי' חורת ה' גו' (בא יג, טו).

אין יעדן דענקענדן מענטשן: ובפרט עם ישראל עם "עם חכם ונבון" (ואתחנך ד, ו).

איין מעשה בפועל: ~~משה~~ הוא העיקר (אבות פ"א מי"ז).

אין צעילת אע"פ שבת (אמר אלהים)
 נזכרים ונעשים: אסתר ט, כח. ~~נדונה בתה האר"ל עה"פ ד"ש"במס האג~~
~~נזכרים רדכני אי הם "נעשים" (ר"ל) בספר תיקון שובבי"ם, הוצא בהוצאת~~
 בפירוש דוד להחיד"א פכ"ט).

איין דעם טאג אנגעזאגט געווארן: פסחים ו, ב ובחוד"ה ממאי שם. פרש"י
 (ממכילתא) עה"פ בא יב, ג. וראה פרש"י (ממכילתא) עה"פ שם, כח: כיון שקבלו
 עליהם (מר"ח) מעלה עליהם הכתוב כאילו עשו. וראה ~~בהגדה למכילתא~~ ננסך
 השל"ח ~~בהגדה~~ הגש"פ עם לקוטי טעמים ~~קה"ת חשל"ט~~ ע"חצ).

החודש. חדשים: בא שם, ב. וראה אוה"ח עה"פ. ד"ה החודש (תרכ"ו; ה"ש"ת. ועוז).

ואו"מ
(אמר)

די ערשטע מצוה (קידוש החודש): ובלשון רש"י ר"פ בראשית: שהיא מצוה ראשונה
 שנצטוו בה ישראל.

אלס פאלק: רבוהינו בעלי התוספות עה"ת ר"פ בראשית, וראה רע"ב שם. וראה
 רמב"ם הל' מלכים רפ"ט: בא אברהם כו' ויצחק כו' ויעקב כו' עמרם כו'.
 גלייך נאכדעם: בא שם, ~~ו~~ ואילך.

(?)
אין און און

אין און און ~~פונג חירות~~ ~~ראם~~ הר סיני: ראה עירובין נד, א. ~~מראה גם שמו"ר~~
 פמ"א, ז ~~מחית~~. זח"ב קיג, סע"ב ואילך.

אין גדול: ובלשון ההגדה (פסקא "לפיכך", מפסחים קטז, ב במשנה): מאפילה
 לאור גדול.

גלייך נאך דעם אויבנדערמאנטן ראש-חודש ניסן: בחודש הראשון בשנה השנית
 באחד לחודש (פקודי מ, יז).

מאן ועין אנה (תרום) פ"ב. ת. ולא

משכן-מקדש: המשכן אנקרג מקדש ומקדש היקרג משכן (עירובין ב, א).

אין זיין פולער קדושה און פראכט: כי ~~כל שנת נמי המולאום הי~~

מעמדו נמפיקו"ג"לא שרחה שכינה" באותו היום העמידו ולא פרקו ע"פ

ושרחה בו שכינה (פרש"י ע"פ שמיני ט, כג. נשא ז, א./תנחומא פקודי יא. במדב"ר פי"ב, טו. ועוד), ואז "וכבוד ה' מלא את המשכן" (פקודי ט, לד).

הקרבת הקרבנות.. (עגלות ובקר): נשא ⁵, ב ואילך.

אלע.. אין דעם ערשטן טאג: ראה במדב"ר פי"ב, כא: לא הי' משה יודע כיצד יקריבו אם כולם כאחד כו'. ויתירה מזו - וזה במדב"ר פי"ג, ט (הובא ונת' בלקו"ת נשא כט, ב): העלה עליהם הקב"ה כאילו כולם הקריבו ביום ראשון.

נאך.. אין גלות (מצרים).. דעם כח צו זיין.. פריי דורכדעם וואס דער אויבערשטער

האט אידן געגעבן מצוות: להעיר גם ממכילתא (הובא בפרש"י) עה"פ בא ט, ו: לא היו בידם מצוות להתעסק בהם כדי שיגאלו.. ונחן להם שתי מצוות כו'. נחבאר בארוכה בלקו"ש ח"ז ע' 114 ואילך.

מצוות.. פארבונד: מצוה מלשון צווחא וחיבור (לקו"ת בחוקותי מה, ג. ובכ"מ).

אייביגן פארבונד: ראקחניא פכ"ה (לב, א): ויחוד זה (שע"י התומ"צ) למעלה הוא נצחי לעולם ועד.

ועשו ~~לי מקדש ושכנתו~~ בחוכם: תרומה כה, ח.

זייער טיפערן אינהאלט: ראה של"ה סט, א. ובכ"מ. ר"ח שער האהבה פ"ו קרוב

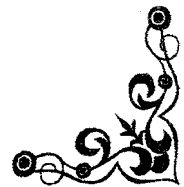
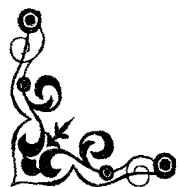
לתחלתו. וראה כש"ט (הוצאת קה"ת) מב, סע"ב ואילך. תורה שבעל פה

- ד -

א "דירה": דנתאוה הקב"ה להיות לו יח' דירה בחתוננים (ראה תנחומא נשא סז.
בחוקותי ג. במדב"ר פי"ג, ו. תניא פל"ו).

די ג-טלעכע שכינה רוט. אויך אין דער צייט פון גלות: ד"כל מקום שנאמר לי
אינו זז לעולם. . ממקדש ועשו לי מקדש" - מדרש שו"ת שמואל פי"ט. ויק"ר
פ"ב, ב (וראה גם ספרי עה"פ בהעלותך יא, סז), הובא ונתבאר בלקו"ת במדבר ט,
ג ואילך. ובנדו"ד - סה"מ תש"ח ע' 132 ואילך.

- ז' -

- ה -

חלק.. ממש: הניא רפ"ב.

שטענדיק פריי: ראה שיחת ג' חמוז תרפ"ז (סה"מ קונטרסים ח"א קעה, ב. לקו"ד כרך ד תרצב, א).

כי.. לעבדיס: בחוקתי כה, נח. קידושין כב, ב. ב"מ י, א. *זהר / ולמא*

עבד מלך (כמלך) מלך: שבילעלח מז, ב. ספרי ופרש"י עה"פ דברים א, ז.

גוף.. עבדות: ראה חניא פמ"ז. ובכ"מ.

עולם.. האדם: תנחומא פקודי ג. תקו"ז תס"ט (ק, ב. קא, א). וראה לקו"ח

במדבר ה, א.

הגדה הנשגב על העוף: ראה תניינא דייסור וטל פ' התורה הוה אהיילע!

נר.. אור: משלי ו, כג.

דער גוף.. גערן: ראה דרושי דא"ח עה"פ משכני אחריק גרוצה. *(אבא ונחא דקד ועה).*

בכל.. יצריך: ואתחנן ו, ה. ברכות נד, א. ספרי (הובא בפרש"י) עה"פ. וראה

כש"ט (הוצאת קה"ת - הוספות סי' צא).

ישראל מונין (און דומין) ללבנה: סוכה כט, א. ב"ר פ"ו, ג. וראה אוה"ת

בראשית (ד, ב ואילך. ובכ"מ).

לבנה.. אייגענע ליכטיקייט: *כ' סיערה אית' אה אגזעל פ' און" (גמא גמא, א. ועה)*
ווא"ה גמא גמא, א. ועה

קיימא סיהרא באשלמותא: זח"א קנ, רע"א. שמו"ר פס"ד, כו.

(א)

~~בנדע סוגיא~~

תפלות: שבמקום קרבנות תקנום (ברכות כו, א).

~~מצנה בללות צדקה: ראה ב"ב ט, א. חנוא חל"ז (מה, ב).~~

(ב)

מקדש מעט: מגילה כט, א.

מס"א

מעלין בקודש: ברכות כח, א. ובכ"מ

בניסן... ליגאל: ר"ה יא, א.

ניסן... חודש הגאולה: שמו"ר פס"ו, יא. וראה אוה"ת בא ע' רסד ואילך.

ד"ה החודש ה'ש"ת.

הקהל... והטפ: וילך לא, י"ב.

ואנחנו... תהלתך: תהלים עט, יג.

קיימא סיהרא באשלמותא: זח"א קנ, רע"א. שמו"ר פס"ד, כו.
 מצנה בללות צדקה: ראה ב"ב ט, א. חנוא חל"ז (מה, ב).
 מקדש מעט: מגילה כט, א.
 מעלין בקודש: ברכות כח, א. ובכ"מ
 בניסן... ליגאל: ר"ה יא, א.
 ניסן... חודש הגאולה: שמו"ר פס"ו, יא. וראה אוה"ת בא ע' רסד ואילך.
 ד"ה החודש ה'ש"ת.
 הקהל... והטפ: וילך לא, י"ב.
 ואנחנו... תהלתך: תהלים עט, יג.

נאך זייענדיק אין גלות (מצרים) באקומען אידן דעם נח צו זיין אמח
 און פולשטענדיק פריי דורכדעם וואס דער אויבערשטער האט אידן געגעבן
 מצוות, וואס שאפן אן אייביגן פארבונד צווישן אידן און דעם אויבערשטן,
 א פארבונד וואס שטעלט זיי העכער איבער אלע מיצרים וגבולים, באגרענצונגען
 און פירזונגען פון וועלט; און דאס ווערט געבראכט מן הכח אל הפועל און
 פארפעסטיגט דורך וועט לי מקדש ושכנתי בחוכם - אין דעם פשוט'ן זין פון
 די ווערטער און אויך אין זייער טיפערן אינהאלט: אז יעדער איד מאכט בא
 זיך און ארום זיך א מקדש און א "דירה" פאר דעם אויבערשטן, אזוי אז די
 ג-טלעכע שכינה רוט אין יעדער אידישע הארץ און אין יעדער אידישע היים
 - אויך אין דער צייט פון גלות, ווען דער גשמיות'דיקער בית-המקדש איז
 (צייט-ווייליג) ניט פאראן.

* * *

די הוראה דערפון פאר יעדן אידן, מאן און פרוי, אין מעשה בפועל אין
 טאג-טעגלעכן לעבן איז:

יעדער איד אין אלע צייטן און אין אלע ערטער, לעבט אין בנידע
 צושטאנדן וואס ראש-חודש ניסן דערמאנט אונז: עבדות און חירות. מצד דער
 נשמה, וואס איז א חלק אלק' ממעל ממש, איז א איד שטענדיג פריי און קען
 ניט זיין אונטערוארפן צו קיינעם ניט און צו קיין זאך ניט, נאר צום
 אויבערשטן אליין, וואס זאגט כי לי בני ישראל עבדים, עבדי הם - ולא
 עבדים לעבדים. און נאכמער - עבד מלך (כמלך) מלך.

אבער מצד דעם גוף איז א מענטש אין א מצב פון עבדות. דער גוף
 פאדערט און מכריח באדינונג, באשפייזונג, באקליידונג אא"וו, וואס דאס
 שפאנט דעם מענטשן איין אין דעם יאך פון צושטעלן די באדערפענישן פון
 דעם גוף גשמי, פון פרנסה; בפרט אז עס קומט אויך צו דער שעבוד כפשוטו
 פון גלות.

צוזאמען דערמיט אבער, זיינען דער גוף און דער נפש ניט צוויי אפ-
 געזונדערטע וועלטן, נאר ביידע צוזאמען שאפן איין "וועלט", עולם קטן זה
 האדם - א גאנצן (ניט צעשפליטערטן) מענטשן, בא וועמען דער גוף און די
 נשמה דארפן לעבן צוזאמען בשלום, א הארמאנישן לעבן. לערנט אונז די תורה,
 אז דאס קען דערגרייכט ווערן דורך הגברת הנשמה על הגוף - אז די נשמה
 באלייכט און באווירקט דעם גוף מיט נר מצוה וחורה אור ביז אז דער גוף
 און נפש הבהמית אונטערוארפן זיך, פרייוויליג און גערן, צו דער נשמה,
 וואס דאן דערגרייכט דער מענטש די מדריגה אין עבודה ה' פון בכל לבבך -
 בשני יצריך.

* * *

דאס איז אויך איינע פון די הוראות פון קידוש החודש, וואס ישראל
 מונין (און דומין) ללבנה (אידן רעכענען די צייט לויט (און זיינען גע-
 גליכן צו) דער לבנה). די לבנה האט ניט קיין אייגענע ליכטיקייט, און איר
 גאנצע ליכטיקייט איז פון דער זון. אזוי אויך איז דער גוף פון א אידן
 אין באצוג צו זיין נשמה, ווי די לבנה לייכט בלויז דאן ווען זי שפיגלט
 אפ די ליכטיקייט פון דער זון. און פונקט ווי די ליכטיקייט פון דער
 לבנה ווערט כסדר פארגרעסערט פון ראש-חודש אן ביז קיינא סיהרא באשלמותא,
 דעם פופצנטן טאג אין חודש, די לבנה שטייט אין איר שלימות, אזוי ווערט
 כסדר פארשטארקט די ליכטיקייט פון יעדן אידן און אלע אידן - די
 ליכטיקייט פון נר מצוה וחורה אור, אין איינקלאנג מיט דעם ג-טלעכען
 פארלאנג און הבטחה (צוזאג) וועט לי מקדש ושכנתי בחוכם, צוזאמען מיט
 די קרבנות וואס אידן ברענגען, פון ביידע סוגים: ווי די עגלות קערות
 א.ז.וו. און קרבן עולה א.ז.וו. וואס בזמן הגלות איז דאס דער ענין פון

הפלות און מצוות, אנהויבנדיק פון דער מצוה כלליח צדקה, ספעציעל צדקה פאר מוסדות תורה וחפלה וואס ווערן אנגערופן "מקדש מעט", און די אלע ענינים אין אן אופן פון מעלין בקודש, כסדר פראגרעסירן - ביז דאס ברענגט א סוף צום חושך הגלות, און עס קומט די גאולה שלימה, בניסן נגאלו ובניסן עתידין ליגאל.

* * *

ויהי רצון אז אזוי ווי פון היינט אן, פון ראש-חודש ניסן, הויבט זיך אן דער חודש וואס תורה, תורת אמת, רופט אן חודש הגאולה, זאל יעדער איינער און איינע אויסגעלייזט ווערן פון אלע זאכן וואס זיינען מבלבל און שטערן, וואס דאן טוט מען אויף אין די אלע אויבנדערמאנטע ענינים פון מעלין בקודש מיט מער צוגעטראגנקייט, מער לעבעדיקייט און מער הארציקייט, וואס ברענגט צו שלימות אין מעשה, אין דיבור און אין מחשבה, און עס ווערט אויך א הכנה קרובה, אז פון ראש-חודש הגאולה אין דעם דאזיקן יאר פון הקהל את העם האנשים והנשים והטף, הויבט זיך אן די פאר-ווירקליכונג בשלימות פון וּאַנְחֲנּוּ עִמָּךְ וַצֵּאֲךָ מִרְעִיָתְךָ נְוֹדָה לָרֶגֶל לַעֲוֹלָם לְדֹר וָדֹר נִסְפֵר תְּהִלָּתְךָ - "מיר זיינען דיין פאלק און די שאף פון דיין פיטערונג; דיר וועלן מיר דאנקען שטענדיג, צו דור און דור וועלן מיר דערציילן דיין לויב",

און במהרה בימינו ממש מקבל זיין פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.

בכבוד ובברכה להצלחה בכל האמור
ובברכה חג הפסח כשר ושמח

ב"ה. ראש חודש ניסן, ה'תשמ"א

ברוקלין, נ.י.

אל כל בני ובנות ישראל

בכל מקום שהם

ה' עליהם יחיו

שלום וברכה!

לכל יום מימי השנה יש משמעות, חוכן ולקח - משלו, אך ישנם ימים שלהם ישנה משמעות מיוחדת במינה משום האירועים החשובים הקשורים בהם. הזכרונות שמעוררים ימים מיוחדים אלה - מעוררים הדים והשלכות אצל כל אדם חושב עד לידי מעשה בפועל: "נזכרים - ונעשים". יום מיוחד כזה הוא - ראש-חודש ניסן.

* * *

שני מאורעות עיקריים התרחשו בתאריך זה, ראש-חודש ניסן, ועליהם מסופר בפירוש בתורה: בתורה שבכתב, וביתר פירוט והרחבה בתורה שבעל-פה.

המאורע הראשון התרחש כאשר בני ישראל היו בגלות (מצרים). ביום זה נצטוו: "החודש הזה לכם ראש-חדשים" (פרשת החודש), ראשית כל, המצוה הראשונה (קידוש החודש) שאותה קיבל עם ישראל כעם, ובד בבד, מיד לאחר מכן, הלכות קרבן הפסח וחג הפסח, עם פרטיהם ופרטי-פרטיהם.

המאורע השני התרחש בראש-חודש ניסן שבא מיד לאחר אותו ראש-חודש ניסן האמור. הי' זה כאשר בני ישראל הגו כבר בני חורין במלוא המשמעות, במצב של חירות ואור גדול ~~שליש הנוגע~~ לאחר סיני, באותו יום ראש-חודש ניסן הוקם המשכן-מקדש במלוא קדושתו ותפארתו, החלו אז כל העניינים שהיו קשורים במשכן בכלל, ובפרט הקרבת הקרבנות של שנים עשר נשיאי שבטי ישראל, למן ה"קרבנות" (עגלות ובקר) שהביאו כל השנים-עשר יחדיו ביום הראשון, ראש-חודש ניסן, ולאחר מכן - נשיא ליום, נשיא ליום (למרות שכולם היו ראויים להביא קרבנם ביום הראשון). גם עניינים אלה - הן בקשר להקמת המשכן והן בקשר לקרבנות הנשיאים - מסופרים בתורה בהרחבה גדולה, כשבכך מודגשת חשיבותם.

* * *

שני מאורעות אלה - למרות שאירעו, כאמור, בשני מועדים נפרדים ובשני מקומות נפרדים, ~~ובחודש אחד ומנוגד~~ עבדות - וחירות, מצרים -

והר סיני, הרי הם, יחד עם זאת, קשורים בקשר הדוק, כך שהם מהווים המשך אחד.

באשלותא" (= הירח קיים בשלמותו), ביום חמשה עשר לחודש, כך הולך וגדל ומתגבר תמיד אורו של כל יהודי ושל כל היהודים, האור של "נר מצוה ותורה אור", בהתאם לדרישה וההבטחה האלקית: "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם", יחד עם ה"קרבתנו" שיהודים מביאים, משני הסוגים, כמו עגלות וקערות מצד אחד וקרבת עולה מצד שני, שבזמן הגלות הם מתבטאים בתפלות ומצוות, החל מן המצוה הכללית - מצוות הצדקה, ובמיוחד צדקה למוסדות תורה וחפלה, הנקראים בשם "מקדש מעט", וכל זה באופן של "מעלין בקודש", להעלות ולהגדיל - עד שהדבר מביא קץ וסוף לחושך הגלות, ומגיעה הגאולה השלימה, "בניסן נגאלו ובניסן עתידין ליגאל".

* * *

ויהי רצון שכשם שהחל מהיום, ראש-חודש ניסן, מתחיל החודש, שהתורה, תורת אמת, קוראת לו: "חודש הגאולה" - כך יגאלו כל אחד ואחת מכל הדברים המבלבלים ומפריעים, שאז פועלים בכל הענינים האמורים של "מעלין בקודש", בהתמסרות יתר, בחיוניות יתר ובלבביות יתר, המביאים לשלימות המעשה, דיבור ומחשבה, וזה מהווה הכנה קרובה לכך שמראש-חודש הגאולה של שנה זו, שנת "הקהל את העם האנשים והנשים והטף", מתחילה ההגשמה השלימה של "ואנחנו עמך וצאן מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך".

ובמהרה בימינו ממש נקבל את פני משיח צדקנו בגאולה האמיתית והשלימה.

בכבוד ובברכה להצלחה בכל האמור
ובברכת חג הפסח כשר ושמח
מנחם שניאורסאהן

לעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת ר' שלום דובער ע"ה בהרה"ח הרה"ת ר' שמואל הי"ד נאָטיק
נפטר ביום ה', ג' תשרי, שלישי דעשי"ת, צום גדליי ה'תשס"ב
והובא למנוחות ביום ו' עש"ק אחרי חצות היום

ולעילוי נשמת

הרה"ח הרה"ת ר' קלמן ע"ה בהרה"ח ר' זלמן צבי ע"ה שוחאט
נפטר ביום ו' עש"ק פ' קדושים, ב' אייר, תפארת שבתפארת ה'תשנ"ז
והובא למנוחות בו ביום

לזכות

החתן הרה"ת יהושע פישל שיחי
והכלה מרת שטערנא שרה שתחי

ראָזענשטיין

לרגל נישואיהם בשעה טובה ומוצלחת
יום א' פ' ויקרא, כ"ח אדר אור לער"ח ניסן ה'תשס"ד

נדפס על-ידי הוריהם

הרה"ח ר' ראובן קהת וזוגתו מרת לאה מרים שיחיו ראָזענשטיין
בניהם יצחק ליב, טובה ובעלה ליאור שקדי, גאלדא, שמואל וחיים שיחיו

הרה"ת ר' צבי הירש וזוגתו מרת איטא לאה שיחיו נאָטיק
בניהם מרים, רחל, מושקא, זלמן סעדי' וחנה שיחיו

עטרת זקנים בני בנים

מר אברהם יהושע וזוגתו מרת רחל פרומא שיחיו ראָזענשטיין

מר נטע יוסף שיחי קוק

מרת רבקה שיינא שתחי נאָטיק

מרת חי' בשא שתחי שוחאט